

© Agneta Werner, *Identification I-VI*, 1988

I virkeligheden – Fotografisk Center 25år

Undervisningsmateriale

Undervisningsmaterialet har til formål at formidle Fotografisk Centers udstilling samt give mulighed for læring i anderledes rammer. Materialet indeholder en række spørgsmål til hver kunstners værker og en række evaluerende spørgsmål i forhold til foto- og videokunstgenerelt samt udstillingens – og dens tematiserings indvirkning på eleverne.

Udstillingens undervisningsmateriale lader eleverne analysere nogen af de tendenser, tematikker og fotografiske metoder som har haft gennemslagskraft på den danske fotoscene de sidste 25 år. Derudover skal de også reflektere over kameraets brugsområder og hvordan det er et medium som kan fremstille virkeligheden på forskellig vis. Eleverne vil få rig mulighed for at opdage andre måder at anskue verden på, hvilket de bedes tage kritisk stilling til ud fra egne holdninger og erfaringer. Undervisningen vil dermed kunne øge elevernes kulturelle bevidsthed og kritiske stillingtagen til emner, som er vidt debatteret i dag: kultur, immigration, kønsroller, menneskets forhold til naturen, teknologisk udvikling og meget mere.

Om undervisningsmaterialet

Undervisningsmaterialet har til formål at formidle udstillingen; *I virkeligheden - Fotografisk Center 25 år* - kurateret af professor Mette Sandbye og Fotografisk Centers direktør Kristine Kern. Materialet henvender sig primært til grundskolens ældste elever samt gymnasie- og HF-klasser, og vil indeholde en række beskrivelser og arbejdsopgaver til de forskellige værker og tematikker, der indgår i udstillingen. Materialet lægger op til en bredere diskussion om fotografi, dets historie og teknologiske udvikling. Arbejdsopgaverne kan bruges samlet eller hver for sig alt efter niveau, sammenhæng og arbejdstid til rådighed. Undervisningsmaterialet giver mulighed for undervisning i eksternt læringsmiljø.

Målgruppe

Undervisningsmaterialet er henvendt til grundskolens 7.-10. klassetrin, gymnasium / HF m.fl.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Faglig relevans

Dansk: Billedanalyse, tekstanalyse, filmanalyse, identitet, kultur

Samfunds-fag: Sociale og kulturelle forhold.

Billedkunst: Billedanalyse, æstetiske processer, materialitet og kuratering. Kultur/kulturteori, politik, samfunds-faglige undersøgelsesmetoder

Historie: Danmarkshistorie, arkivmateriale, historiske metoder

Mediefag: Filmanalyse, audiovisuel analyse, receptionsanalyse, tvær-medialitet. Både materialet og udstillingen egner sig også som del af tværfaglige forløber.

Læringsmål

Udstillingsmaterialet lader eleverne redegøre, analysere og reflektere over brugen af visuelle udtryksformer samt kritisk stillingtagen til udstillingens indhold. Derudover lægger undervisningsmaterialet op til refleksion over fotografiets funktion, udtryksform og potentialer. Det er undervisningsmaterialets ambition at aktivere og bevidstgøre eleven i sine oplevelser, samt i denne proces at styrke et refleksivt og kritisk blik hos eleven.

Selvstændig undervisning eller book omvisning?

Undervisningsmaterialet kan bruges som inspiration eller danne forlæg for underviseren/lærerens egen plan. Ellers er det muligt at booke en omvisning ved en af Fotografisk Centers kunstfaglige medarbejdere.

En omvisning varer typisk 50-60 minutter og koster 650 DKK i hverdage. Se hjemmesiden for mere information:

fotografiskcenter.dk/rundvisning

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Før I ser udstillingen

Inden I ser udstillingen, kan I diskutere hvad I tror der er sket på den danske fotoscene i løbet af de sidste 25 år.

I må også gerne diskutere begrebet virkelighed. Hvad lægges der i begrebet? Er det objektivt/subjektivt? Hvordan tror I udstillingens fotografer og deres værker forholder sig til virkeligheden på?

Hvilken rolle spiller kameraet i forhold til virkeligheden?

Mens I ser udstillingen, skal I være opmærksom på hvert tema i udstillingen, prøv at lægge mærke til temaernes tematik og stilistiske forskellighed.

Om udstillingen

Indtryk er noget vi bærer med os i mødet med verden. Situationer, mennesker, lyde, oplevelser, samtaler. Virkeligheden er en dynamisk proces som bor i os. Fotografiet har også en relation til virkeligheden. Det er ikke ensbetydende at den afspejler virkeligheden. I jubilæums-udstillingen *I virkeligheden – Fotografisk Center 25 år* forholder de 10 deltagende kunstnere sig til virkeligheden på hver sin måde. Hver især med sit eget udtryk indenfor fem tematiske nedslag: Det iscenesatte fotografi, Nyrealisme, Nye land- og byskaber, Konceptuel dokumentarisme samt Materialitet og kameraeksperimenter.

Udstillingen markerer 25-års jubilæet for Fotografisk Centers grundlæggelse ved tematisk og kronologisk at give et indblik i nogle af de

tendenser som har haft størst gennemslagskraft inden for fotografi i løbet af de seneste 25 - 30 år. I løbet af samme periode bliver fotografiet i større grad anerkendt som et billedkunstnerisk udtryk. Det får betydning for fotografiets rolle i samtidskunsten, hvor mediet gradvist bliver accepteret som kunstform. Parallelt foregår der en udvikling i mediets proces, som går fra at være analog til i større grad at blive digital. I udstillingen vil I både se værker som er digitalt og analogt fremstillet.

Tematik og kunstnerne

Det iscenesatte fotografi

I 1980'erne vokser det iscenesatte fotografi frem i Danmark og betyder at fotografiet bliver en del af kunstscenen. Fotografiet er indtil da blevet betragtet som et medium som gengiver virkeligheden objektivt. Det iscenesatte fotografi leger med denne opfattelse af mediet ved at forstyrre det afbildede. Forstyrrelserne kan være at ridse i negativer, ændre på toner i farverne, klippe i fotografiet eller at det der fotograferes har en teatralisk opsætning.

Agneta Werner (f. 1952):

Svenskfødte Agneta Werners udgangspunkt var som billedhugger og maler. Hendes arbejde med fotografi startede som dokumentation af hendes stedspecifikke projekter, mens hun gik på Kunstakademiet i København (1979-85 og 1988-90), men snart blev fotografiet hendes primære udtryksform. I 1991 udgav hun fotobogen "Allodium", samtidig som hun har lavet adskillige videoer. Fælles for mange af hendes værker er en eksperimenterende tilgang til materialet, et fokus på rummet i og omkring fotografiet, en drømmerisk-associativ stemning og ofte en interesse for at udforske aspekter af kvindelighed som myte, repræsentation og identitet.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

© Agneta Werner, *Identification I-VI*, 1988

Med serien "Identification I-VI" (1988) udfordrer Werner grænserne for kunstfotografi i Danmark. Hun benytter store formater, farvefotografi og montage-tilgang. Hun ridser i overfladen, og lader sig ikke begrænse af nogle gængse forestillinger om fotografiets forhold til det "virkelige". Werner arbejder med andre ord abstrakt.

Hvordan kommer denne tilgang til udtryk i hendes værker? Opfatter I denne brug af mediet som fotografisk?

Werners værk er udstillingens ældste, hvordan tænker I helt praktisk værkerne er produceret?

Hvordan taler disse mere abstrakte værker til jer i forhold til et klassisk naturalistisk fotografi?

Hvilke associationer giver Werners værker jer?

Lisa Rosenmeier (f. 1959):

Lisa Rosenmeier begyndte allerede at arbejde med iscenesatte fotografier mens hun gik på Kunstakademiet i København (1987-93). I "Suit-Case" (1993-1994) havde hun iscenesat et større persongalleri i teatraliske roller på en baggrund af vægprojicerede arkivbilleder. Det var et ambitiøst projekt som både tog form af en stor udstilling, hvor værkerne blev vist i lyskasser og udkom som en kunstnerbog.

Lisa Rosenmeier undersøger i sit arbejde almenlydige temaer som menneskelig identitet, køn og krop, tid og rum, kærlighed og død. Hun arbejder ofte med store projekter over mange år. Med "House of Love" (1999) var hun tidligt ude med at anvende Internettet som offentligt rum. I det seneste "Transiency" (2005-2021) undersøger hun blandt andet blikket kontra kameraets enøjede afbildning i et projekt, der udover transparente fotografier monteret på glas også inddrager lyd.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

© Lisa Rosenmeier, *The Perfect Life*, 1992-1993

"The Perfect Life" (1992-1993) blev også til mens Lisa Rosenmeier stadig studerede på Kunstakademiet i København. Kunstværket blev vist som en klassisk reklamekampagne på bagsiden af busser, på (hoved)banegården i Aarhus og København og som avisannoncer. Kampagnen kørte et halvt år, hvorefter den blev afsløret som et kunstprojekt og ikke en reklame.

Hvorfor tror I Rosenmeier har valgt at fremstille "The Perfect Life"?
Hvordan fremstilles livet i værkerne i forhold til hvordan det virkelige liv er?

Hvilke elementer i "The Perfect Life" kan sammenlignes med reklamer? Hvad afviger?

Den idealisering af hverdagen Rosenmeier kommenterer i

"The Perfect Life", kan I genkende den fra andre medier end reklamen?

Er den kritik Rosenmeier præsenterer stadig relevant i dag?

Tænker I at det gode liv er som det Rosenmeier skildrer i

"The Perfect Life"?

Nyrealisme

En ny æstetik indtager fotoscenen i slutningen af 1990'erne:

Nyrealismen - også kendt som "snapshotæstetik". I modsætning til det iscenesatte fotografi har nyrealismen et mere uformelt udtryk. Det er ofte fokus på det grimme, det hverdagslige, på socialt udsatte eller marginaliserede livsformer. Ved første øjekast kan denne genre virke uinteressant fordi den virker tilfældig, men det er ofte fotografier som kommer tæt på dets objekt og som kan åbne op for nye indtryk og mere personlige fortællinger.

Trine Søndergaard (f. 1972):

Trine Søndergaards udgangspunkt var i dokumentarfotografiet, og i begyndelsen af sin karriere var hun tilknyttet fotogruppen Ragnarok, efter at have afsluttet fotoskolen Fatamorgana. Søndergaard er især blevet kendt for sine lavmælte, bevidst indadvendte portrætter af kvinder i alle aldre i serier som "Strude" (2007-10) og "Guldnakke" (2012-13), hvor de portrætterede er iført historiske tekstiler og klædedragter, men samtidig fremstår højest nutidige, eller i "Untitled Reflection" (2015-16), hvor man møder den helt unge pige, hvis ansigt er erstattet af et tomt, blikafvisende spejl. Hun har også fotograferet landskaber og tomme rum; det sidste på en måde, der trækker referencer til malerkunstens historie.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

© Trine Søndergaard, *Now That You Are Mine #2*, 1997

Serien "Now That You Are Mine" (1997-2000) blev til mens Søndergaard boede i Skelbækgade, hvor hun begynde at fotografere gadens sexarbejdere. Projektet løb over fire år, hvilket gjorde at Søndergaard kom tæt på kvinderne og lærte dem at kende. Det kommer også til udtryk i fotografierne som både virker personlige og intime.

Hvad betyder "snapshotæstetik" for det fortællende element i værkerne?

Hvor går grænsen for hvad man kan fotografere?

Hvilke tanker skaber værkerne hos jer?

Hvem eller hvad ville I have fotograferet hvis I skulle lave en snapshot-serie?

Thierry Geoffroy (f. 1956):

Franskfødte, men i Danmark bosiddende, Thierry Geoffroy med kunstnernavnet Colonel har siden udgivelsen af "Moving Exhibition Manifeste" (1989) udfordret kunstens institutionelle og praktiske begrænsninger med en række udstillinger og events, der især kredser om det akutte i den politiske eller samfundsmæssige virkelighed, der omgiver os. Afsættet for hans arbejde var fotografiet, men med formater som "Emergency Room, Critical Run, Biennialist og Awareness Muscle" har hans arbejde taget form af publikumsinvolverende happenings i en kontinuerlig udfordring af det omgivende – kunstneriske såvel som politiske – rum. Han anvender tilmed ofte små mobile nylontelte med påmalede tekster, som placeres i det offentlige rum. I de nævnte formater skaber Colonel en særlig platform for handling i forhold til verdens "akutte" udfordringer, og et gennemgående træk ved disse formater er, at de kan aktiveres et hvilket som helst sted i verden med meget forskellige resultater.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

© Thierry Geoffroy, *Active Immigrant*, 2000

Videoværkerne "Men – Women", "Equality For All" og "Conviviality", blev produceret af Colonel til DR2 omkring årtusindskiftet. De undersøger med performance og satirisk humor, den danske kultur, normer og traditioner.

Hvad er det Colonel ønsker at undersøge med videoværkerne?

Hvad er det der gør videoværkerne humoristiske?

Hvad tror I gør at disse videoværker har kunne blive vist på national TV?

Hvad er typiske ting dansker gør? Hvis man ikke kender disse vaner, adfærd og traditioner, som Geoffroy, hvordan bliver man mødt af andre? Kan vi ændre på vores tilgang i møde med andre som ikke kender disse sociale normer? Kan vi måske endda lære noget af andres sociale normer, kultur og traditioner?

Nye land- og bylandskaber

Fotografiet bliver for alvor taget ind på kunstszenen ved årtusindskiftet. Skildringer af landskab og byrum i fotografiet gør at der opstår en relation til maleriet, som gør at denne genre tillægges en kunsthistorisk værdi. Inspirationen kommer fra surrealismen og den amerikanske "New Topography" som skildrer land- og bylandskaber i nyt format. Det urbane landskab og byrummet bliver et motiv for fotografer.

Astrid Kruse Jensen (f. 1975):

Astrid Kruse Jensen er uddannet på Gerrit Rietveld Akademiet i Holland og Glasgow School of Art. Hvad enten hendes billeder er superskarpe nattefotografier eller slørede, fordi de er skabt af gamle Polaroidfilm, skaber Astrid Kruse Jensen maleriske, melankolske verdener, der forener drøm og virkelighed, fortid og nutid, skønhed og noget urovækkende. De ofte skjulte ansigter og fragmenterede minder bærer på noget genkendeligt, som aldrig afslører sig selv til fulde. Serietitler som "Imaginary Realities og Indefinite Spaces" indrammer dette drømmeriske, udefinerbare ved stederne, ligesom andre titler som "Fragments of Remembrance og The Construction of Memories" udpeger en – erkendt umulig, men ikke desto mindre begærsfyldt - bestræbelse på at genskabe den tabte erindring.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

© Astrid Kruse Jensen, *Hypnatural #37*, 2003-2006

Serien "Hypernatural", blev skudt af Jensen fra 2003-2006, og benytter det digitale kameras hyperrealisme. I serien arbejder Jensen med kontrasten mellem natur og kultur, hvordan kommer dette til udtryk i de udstillet værker fra serien?

Hvilken stemning synes I der er i fotografierne?

Hvilken betydning mener I at skarpheden har i værkerne for oplevelsen af motivet?

Fotografierne har en kontrast mellem det oplyste og det mørke.

Hvad er det der skjuler sig i mørket?

Hvad ville I savne mest ved naturen hvis den blev underlagt af menneskeskabte konstruktioner?

Peter Funch (f. 1974):

Med afsæt i værdierne og værktøjerne fra sin journalistiske baggrund (uddannet fotograf fra Journalisthøjskolen i Århus i 1999) studerer Peter Funch mennesket i en forening af det dokumentariske og en cinematografisk form. Peter Funch har boet i New York i 13 år, men for tiden bor han i Paris. I "42nd and Vanderbilt" (2007-2016) undersøger Funch ligesom i "Babel Tales" (2007-2011) den menneskelige adfærd i det offentlige storbyrum. Begge projekter er skabt i New York. Han har også fotograferet landskaber og senest markeret sig med fotobogen "The Imperfect Atlas" (2019), som kritisk kredser om menneskets forestillinger om og ødelæggelse af naturen.

© Peter Funch, *Babel Tales*, 2010

I "Babel Tales" har Peter Funch taget mange fotografier fra samme placering, på forskellige lokationer i New York. Herefter har han fundet lighedstræk mellem de fotograferet mennesker og derefter sat dem sammen i et og samme billede, fra hver lokation, inspireret fra filmen "Smoke" (1995).

Hvad tænker I Funch har ønsket at fremhæve med værkerne?

Synes I at fotografierne er virkelige? Hvorfor/hvorfor ikke?

Hvilke resultater tror I der ville komme hvis man lavede dette projektet i en større by kontra en mindre by? Eks. København vs. Holstebro.

Hvilket af fotografierne kan I bedst lide?

Hvad er du optaget af at gøre eller ikke gøre når du er i det offentlige byrum? Kan I genkende jer selv blandt nogen af personerne?

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Konceptuel dokumentarisme

Genren konceptuel dokumentarisme er en sammensætning af konceptkunst og dokumentarisme som voksede frem i 00'erne og 10'erne. Konceptkunst kan beskrives som en retning hvor et kunstværk er bygget op omkring et koncept, og tanken bag konceptet er vigtigere end selve udførelsen af værket. I samspil med research og arkivmaterialer, opstår den dokumentariske tilgang til konceptet. Konceptuel dokumentarisme bliver brugt for at fremhæve oversete eller underbelyste historier som medierne ikke selv fremhæver.

Kent Klich (f. 1952):

Svenskfødte Kent Klich er uddannet fra ICP i New York men har i mange år haft sin base i København. Han er især kendt i en dansk sammenhæng for sit mangeårige projekt med og om den tidligere prostituerede Beth, som har resulteret i flere udstillinger, i film og i flere bøger, blandt andet "Beth R" (2008). Også i hans mangeårige projekt om Gaza har han blandet mange forskellige former for fotografi og også inddraget video for på den måde at skildre krigen i Gaza og dens konsekvenser for de civile med så mange nuancer og facetter som muligt. Kent Klich lægger stor vægt på samarbejde i sit virke som fotograf, og han har arbejdet med både aktivister, akademikere og civile i flere projekter. Senest har han udgivet fotobogen "A Tree Called Home" (2021), som kritisk fokuserer på Ruslands internering af "uønskede" borgere.

© Kent Klich, *Gaza Photo Album*, 2009

FOTO-
GRAFISK
CENTER

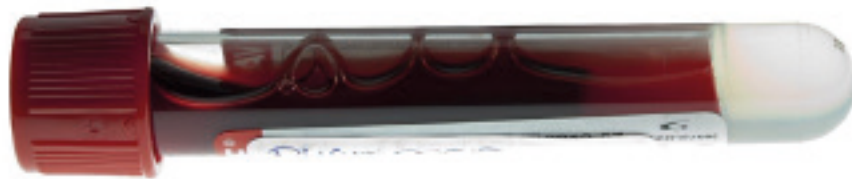
Efter Gazakrigen i 2008-2009 var Klich en af de få fotojournalister som fik lov at komme ind i Gaza efter bombardementet. Igennem fotografi og video ønsker han at give et indblik i de konsekvenser angrebene har haft, og hvordan livet i konfliktramte Gaza er. I fotografierne ser man destruerede hjem og i videoværket prøver mennesker at slå tiden ihjel, mens de ikke kan forlade deres hjem.

Hvad gør det ved oplevelsen af værkerne, at vi får oplyst navn, alder, sted, beskæftigelse samt at dem vi ser i videoværket var ofre i "Operation Cast Lead"?

I de fire fotografier fra "Gaza Photo Album" ser vi destruerede hjem. Hvad betyder hjemmet for jer, og hvordan tror I det opleves når ens eget hjem bliver taget fra én?
Hvilke koncepter og dokumentariske midler bruger Klich i sine værker?
Hvad bliver fremhævet af disse midler?
Hvorfor er værket også aktuelt i dag?

Tina Enghoff (f. 1957):

Med et dokumentarisk afsæt tager Tina Enghoffs kunstneriske fotografi som regel udgangspunkt i en social indignation og en interesse for mennesket. Det kan være emner som afdøde uden "Eventuelle pårørende" (2004), som en tidlig serie hed, eller "Seven Years" (2010), hvis udgangspunkt var den såkaldte "syvårsregel", som havde som utilsigtet konsekvens, at familiesammenførte kvinder, der lever i voldelige ægteskaber med danske mænd, kan have svært ved at komme ud af dem, hvis de samtidig gerne vil blive her i landet. Senest har hun udgivet bogen "Displaced" (2021), som sætter fokus på arkivets og erindringens rolle i forhold til enkeltindividets identitet og historiske bevidsthed i Grønland. Tina Enghoff er uddannet fra ICP i New York.

© Tina Enghoff, *Disorder 7, Migrant Documents*, 2011

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Et andet begreb der kan bruges for "illegal" migrant, er "udokumenteret" migrant. Tina Enghoff dokumenterer spor af udokumenterede migranter og de levevilkår de lever under. I de udstillede værker af Enghoff ser vi ejendele lagt i træer, vi ser blodprøveglas fra den eneste sundhedsklinik hvor man kan blive sundhedstjekket uden at have dokumentation, og vi ser aktivitet i Folkets Park på video som imiterer videoovervågning.

Hvad tror I der menes med tittelen "A TREE CANNOT BLOCK THE WATER" set i forhold til fotografiet?
Hvordan kan overvågningsformatet sige noget om (video)kamera som medium og dens potentielle brugsområder?
Hvilke konnotationer ligger der i brugen af ordet "illegal" om migranter, som bor i et land uden at have papirer?
Hvordan fungerer de tre værker sammen som koncept?

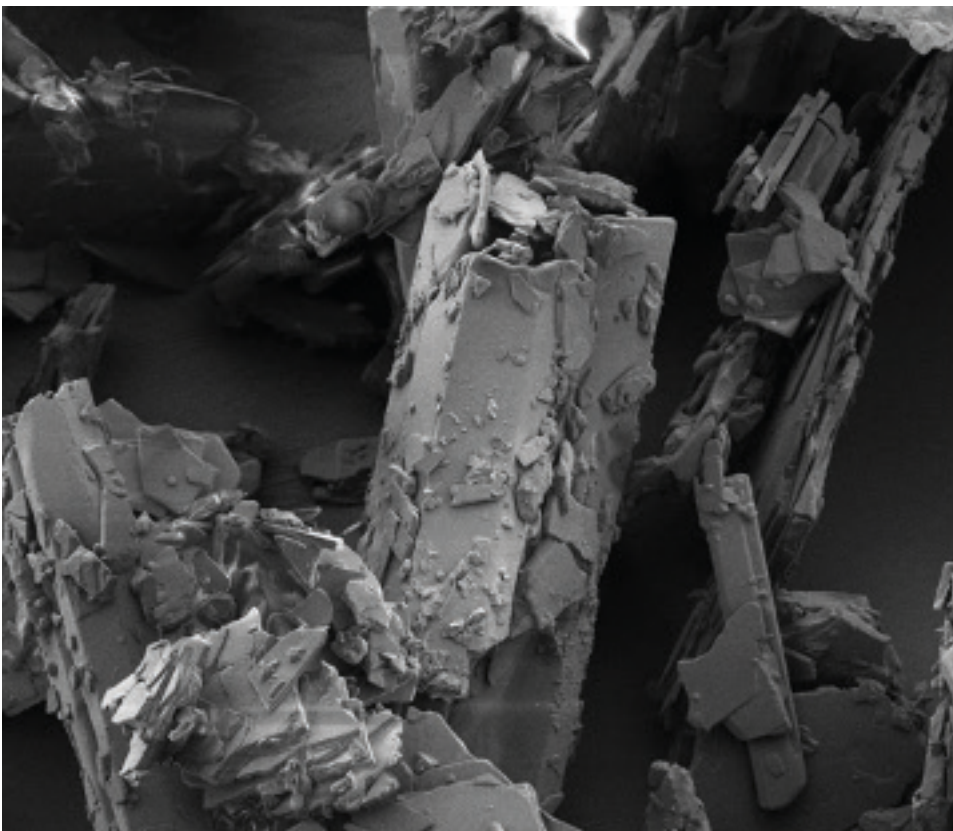
Materialitet og kameraeksperimenter

Kameraet har haft en teknologisk udvikling som har gjort at de analoge processer ved fotografiet er blevet erstattet af digitale redskaber. Der findes i dag flere værktøj indenfor fotografi, som man tidligere ikke har haft adgang til. SEM-teknologi kan for eksempel bruges til at fotografere noget mikroskopisk, som vi mennesker ikke selv kan se med vore øjne. Selv om ny teknologi åbner nogle muligheder, har det også skabt en interesse for fotografiets materialitet, metode og de systemer vi er omgivet af. Dermed er der opstået en tilbagevendende interesse for de analoge processer, man som fotograf tidligere forholdt sig til, og som det digitale kamera ikke kræver af én.

Joachim Koester (f. 1962):

Joachim Koester, der er uddannet fra Kunstakademiet i København (1987-1994), interesserer sig ofte for måder, hvorpå mennesket har udfordret og udvidet sin tilgang til virkeligheden gennem det "bevidsthedsudvidende" fra stoffer til trancedans. Med afsæt i omfattende, ofte historisk, research bruger han i sine altid konceptuelle projekter fotografiets potentialer til at formulere et andet perspektiv, at krydse grænser og at balancere et ubestemmeligt sted mellem virkelighed og fiktion. Han interesserer sig også for at fotografere steder, hvor moderniteten synes at have spillet fallit, eksempelvis i Kaliningrads tomme industriområder eller menneskeforladte, forfaldne amerikanske forstadshuse. Han arbejder også med video og med større installatoriske projekter.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

© Joachim Koester, *Cocaine #11*, 2019

Før I snakker om hvad værkerne er og får titlen at vide – hvad tror I de sort/hvide fotografier viser?

Der ses forskellige værker: til højre kan der ses et fotografi af en koka-plante og til venstre er en lille mængde kokain fotograferet ved brug af SEM-mikroskop i seks sort/hvide fotografier. SEM-teknologien er brugt i videnskaben for at opspore slægtskab mellem plante- og stenarter. For at kunne fotografere med denne teknologi skal det indkapsle i guld. Det vil sige, at denne bittelille mængde kokain også er blevet indkapslet i guld. For hvert led kokainen skal igennem, blandes det op. Teknologien bruges bl.a. også af politiet for at se, hvor meget og hvad der er tilsat produktet.

Hvad er fællestræk og forskelle mellem serien “Cocain” og “Coca Bush Botanical Garden”?

Er det æstetiske udtryk med til at bidrage til forskellig opfattelse af de to motiver?

Hvordan er fotografierne etiske?

Hvis I fik mulighed for at bruge et SEM-mikroskop, hvad ville I så undersøge?

Nicolai Howalt (f. 1970):

Med et ophold på fotoskolen Fatamorgana var Nicolai Howalts afsæt dokumentarfotografiet, men siden slutningen af 1990'erne har han arbejdet med mange former for fotografi i en fortløbende konceptuel undersøgelse af mediet som repræsentationsform og materialitet. “Boxer” (2000-03) var et studie af helt unge amatørboxere skildret før og efter kampen med lige dele frygt og mod i øjnene, mens han i “Light Break” (2015) – med afsæt i research om lægen Niels Finsens anvendelse af lysterapi - undersøgte fotografiets potentiale for at indfange solen selv. I “Car Crash Studies” (2009) fokuserede han på det abstrakte, grænsende til det smukke, i dødsangsten, i form af den altid nærværende risiko for uheldet. Med afsæt i det konkrete udvikler Nicolai Howalt til stadighed nye æstetiske, ofte abstrakte, udtryk.

**FOTO-
GRAFISK
CENTER**

© Nicolai Howalt, *Old Tjikko no. 4*, 2019,
Kodak, Bromide Royal IRL 1.D., expiry 1947

FOTO- GRAFISK CENTER

Old Tjikko regnes som det ældste træ, der stadig findes i verden i dag. Træet har Howalt fotograferet og fremkaldt analogt. Kan I se hvad der er forskellen mellem fotografierne? Motivet er det samme, altså er det samme negativ brugt i alle billederne. Forskellen er blot på hvilket fotopapir det er fremkaldt på.

Ved I hvad et mørkekammer er? Et mørkekammer er et helt mørkt rum. Der må ikke komme nogle lysstråler ind, for hvis det sker, kan man ikke fremkalde fotografiet på papir. I et mørkekammer kan man selv bestemme, hvor meget lys og kontrast der skal fremhæves i fotografiet. Howalt har købt gammelt fotopapir forskellige steder, og derefter fremkaldt motivet på de forskellige papirer, som har resulteret i vidt forskellige resultater.

Hvad tænker I om at man ikke kan styre motivets udtryk hvis fotopapiret er for gammelt? Vidste I, et fotopapir kan udløbe? Og at det er den faktor, der har påvirket det forskelligartede udtryk i serien "Old Tjikko".

Hvad tænker I er det mest interessante ved det fotoeksperiment Howalt har lavet?

Hvordan kunne ophængningen af værkerne have været anderledes? Kan I se en sammenhæng mellem fotopapiret og naturen?

Efter I har set udstillingen

I har været igennem udstillingen og har set flere, meget forskellige værker. Hvad synes I om udstillingen som helhed? Hvordan synes I det tematiske/kronologiske i samspil med de 10 kunstners værker fungerer sammen?

De fem tematikker i udstillingen: Det iscenesatte fotografi, Nyrealisme, Nye land- og byskaber, Konceptuel dokumentarisme og Materialitet og kameraeksperimenter, hvad tænker I karakteriserer hvert tema tematisk og stilistisk?

Hvordan synes I udstillingen forholder sig til virkeligheden? Er det noget andet der kunne været inddraget indenfor emnet?

Hvad tænker I er forskellen på kunst- og dokumentarfotografi?

Tænker I at det har betydning for fotografiets genrebestemmelse, hvor og hvordan det udstilles?

Hvilke sider af fotografiet som medium synes I var interessante? Er det nogle teknikker I selv kunne have lyst til at afprøve?

Hvordan ville I selv have fremstillet virkeligheden igennem fotografiet?

F.eks. teknik, tematik, æstetik, video/foto, analog/digital

Hvilke retninger indenfor fotografi tror I vi vil se indenfor de næste fem år?

Til videre arbejde i klassen, opgave til eleverne:

Med udgangspunkt i Peter Funchs værker kan I tage ind på Rådhuspladsen og tage et fotografi hver af pladsen eller området omkring. Når I kommer tilbage til klasseværelset, printer I fotografierne ud. Prøv at finde nogle fællestræk ved dem I har fotograferet. Klip dem ud og sæt dem sammen på et stort stykke pap eller papir.

Eller

Gør som Lisa Rosenmeier: Skab jeres eget iscenesatte fotografi af det perfekte liv. Del jer ind i grupper på fire, og skab en scene eller situation I synes spejler det perfekte liv. Brug rekvisitter, klæd jer ud, husk at smile og tag et billede!

**FOTO-
GRAFISK
CENTER**